

РЕШЕНИЕ

№ 10313

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8928** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано по жалба на А. А., Г. /А. АГ/ с VIN DE811115368 и служебен номер от НАП: [ЕГН], със седалище и адрес: И., А.-У.-Щр. 1, 85057 И., Г., с фирмен номер HRB 1, чрез адв. А. А. П. от Адвокатска колегия [населено място], с личен номер [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], С. офиси, етаж 6, „Ръодл и Партнер“ ЕООД, срещу Ревизионен акт /РА/ № №Р-22221023006514-091-001 от 15.05.2024 г., издаден от П. Г. Г. - орган, възложил ревизията и Т. Б. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1034 от 29.07.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно отказано на основание чл. 70, ал. 1, т.2 ЗДДС право на възстановяване на данъчен кредит в размер на 264 037,05 лв. по фактура за покупка № [ЕГН] / 14.07.2023 г., издадена от „Костал България Аутомотив“ ЕООД.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. В жалбата се твърди, че дружеството е страна по сделки за покупко-продажба на инструменти с „Костал България Аутомотив“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Покупко-продажбата на инструментите е направена на база поръчка/заявка за разработка № АК22051022/00 от 13.05.2022 г. и съгласно Условия за специално оборудване на А. АГ, в които са посочени общи договорености между доставчика и А. АГ при такива доставки. Предмет на доставка през проверявания период е помощен инструмент за iSMLS AU336 GV2.2 - превключвател на кормилна уредба, който се използва за производството на част № 83Н 953 521 N. Местонахождението на инструментите към датата на прехвърляне на собствеността от „Костал България Аутомотив“ ЕООД на А. АГ е в България и те

се използват от „Костал България Аутомотив“ ЕООД за производство на пластмасови компоненти от кормилната уредба на автомобили в производствената линия на А. АГ, т.е. изцяло и единствено по проекти на А. АГ. Оспорват се изводите в РА за осъществяване на хипотезата на чл. 128 ЗДДС, т.е. че е налице основна доставка и съпътстваща доставка, като доставката на инструмента е съпътстваща такава. Цитират се Общи условия за специално оборудване на А. АГ, според което инструменти, инструментални елементи, леярски форми, калибри, шаблони, модели, матрици и други средства за производство, необходими за изработването на специфичните компоненти на А. АГ, представляват специално оборудване (производствено оборудване), доколкото същите са собственост на А. АГ и се предоставят на заем на доставчика за срока на съответното споразумение за доставка на части. Оборудването / инструментите се използвали за изпълнение на заявки на А. АГ, на дъщерните дружества на А. АГ или на дружества от концерн Ф., както за серийни, така и за резервни части. Жалбоподателят се позовава на свободата на договаряне, която позволява възложителят да определи условията, при които да бъде осъществено производството на частите, какви материали и/или инструменти да се използват от изпълнителя за това. Сочи, че е налице договор за покупко-продажба (в настоящия случай на инструменти), договор за наем (какъвто не е налице в случая) и договор за изработка, при който между страните е договорено изпълнителят да използва производствени средства на възложителя (какъвто е настоящия случай). Оспорват се изводите на приходните органи, че за А. АГ липсва икономическа изгода от експлоатацията на оборудването, а дружеството е само негов формален собственик с контролни функции, докато оборудването се използвало от доставчика без насрещна престация. Поддържа, че инструментите се използват в икономическата дейност на дружеството – за производството на автомобили. Сочи, че с произведените части, за чието производство се използват закупените инструменти, се произвеждат автомобили, които се доставят на крайни клиенти и представляват облагаеми доставки на стоки. Обръща внимание, че инструментите, които А. АГ предоставя на производителя на частите, се използват от последния единствено и само с цел производството и доставката на части по проекти на А. АГ, съгласно сключен договор. Счита, че предоставянето на материали и инструменти, необходими за изпълнение на предмета на договора за изработка на автомобилни части, не представлява облагаема доставка по смисъла на ЗДДС. Излагат се подробни правни съображения защо не е налице хипотезата на чл. 128 ЗДДС. Цитира се практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) основно с аргумент за липса на съвпадение между получателя на инструментите и оборудването и получателя на произведените части, както и липса на основна доставка между същите страни, към която доставката на инструменти и оборудване би могла да бъде съпътстваща доставка. Твърди се, че отказът на правото на приспадане на данъчен кредит поставя А. АГ в по-неизгодна позиция в сравнение с производствени дружества, които са организирали производствения си процес в собствени производствени помещения и със собствен персонал, без да използват услугите на трето лице - дружество - производител, за което заплащат съответната цена. Претендира се отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. К. К. в писмено становище от 11.11.2024 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед №Р-22221023006514-020-001 от 08.11.2023., издадена от П. Г. Горанчена, е възложена ревизия на А. А., Г., определяне на задълженията му по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2023 г. до 31.07.2023 г. на органи по приходите Т. Б. Н. – ръководител на ревизията и А. А. Г., в 2-месечен срок, считано от връчване на ЗВР на 23.11.2023 г., т.е. в срок до 23.01.2024 г. Със ЗИЗВР от 15.12.2023 г. в обхвата на ревизията се включени и данъчни периоди от 01.08.2023 г. до

30.11.2023 г., а със ЗИЗВР от 22.01.2024 г. срокът на ревизията е продължен до 23.02.2024 г. – в общия 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път.

Компетентността на възложителя на ревизията П. Г. Горанчена, на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., произтича от Заповед №РД-01-91 от 21.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която са ѝ възложени функции на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника доказателства – на технически носител (диск, л.164) и удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л.196-206). Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, поради което съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- -22221023006514-092-001 от 08.03.2024 г. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е разгледано и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023006514-091-001 от 15.05.2024 г., издаден от П. Г. Г. - орган, възложил ревизията, и Т. Б. Н., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, с който не е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 14.07.2023 г., издадена от „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Установено е при ревизията, че А. А., със служебен номер [ЕГН], е чуждестранно нефизическо лице, регистрирано за целите на ЗДДС на територията на България. Основната дейност на дружеството е разработване, производство и продажба на моторни превозни средства, двигатели от всякакъв вид, принадлежности за тях, машини и инструменти и други технически изделия. Приходните органи са приели, че регистрираното за целите на ЗДДС в Република България дружество не извършва независима икономическа дейност и не разполага с място на стопанска дейност на територията на страната по смисъла на §1, т. 5 от ДОПК, не разполага със собствени, наети или ползвани на друго основание офиси, помещения, складове или други търговски обекти, през ревизираните периоди не е извършвало облагаеми доставки.

Констатирано е при ревизията, че предмет на доставка по спорната фактура №[ЕГН] от 14.07.2023 г., издадена от „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, е инструмент /превключвател на кормилна уредба/. При ревизията са представени: поръчка № K22051022/00 от 13.05.2022 г., съгласно която поръчител за доставка на помощен инструмент/превключвател на кормилна колона, W0100 инструмент, заявка за разработка 00653, местоназначение на разхода: 6774, обща цена 675 000,00 евро, е А. АГ, а доставчик е „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД. Приходните органи са акцентирали на договорката, че инструментите, които са собственост на А. А., се предоставят на заем на доставчика “КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, като негово притежание за срока на съответното споразумение за доставка на части.

От задълженото лице в хода на ревизията е представена информация, че инструментът /tool/ не е транспортиран и се намира на територията на страната към датата на прехвърляне на собствеността, в производствената база на доставчика „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД в [населено място] 4400, [улица], като обичайно за този вид дейност, инструментите, които се използват за производството на основни части за конкретен вид автомобил, са

собственост на автомобилния производител, така че производителите на части да не могат да използват инструмента за производство на същите части за друг автомобилен производител. Приходните органи са обсъдили представени от ревизирия субект Общи условия за специално оборудване на А. АГ, въз основа на които дружеството твърди, че правните отношения между А. А. и неговите доставчици касаят договор за заем за послужване, който по дефиниция е безвъзмезден, поради което не било договорено възнаграждение за ползването на инструментите от страна на доставчика. Въз основа на изложеното приходните органи са приели, че „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД използва безвъзмездно инструмента с цел производство на части, предназначени за А. А., негови дъщерни дружества или дружества на концерн Ф., докато купувачът - А. А., остава формален собственик и неговите функции са преди всичко контролни, а инструментът се ползва реално от доставчика „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ" ЕООД за производството на крайните изделия без насрещна престация. Изложено е възприето като основание по чл. 70, ал.1, т. 2 от ЗДДС за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит, тъй като стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

В допълнение са изложени мотиви, че доставката на инструмента /тулинг/ съпътства доставката на автомобилни части, произвеждани от същия доставчик, което е дало основание на органите по приходите да се позоват на разпоредбата на чл.128 от ЗДДС, като доставката на инструмента е определена като съпътстваща. Направено е позоваване на практика на СЕС, според която когато за клиентите съпътстващата доставка не представлява цел сама по себе си, а е начин те да се възползват при най-добри условия от основната доставка на доставчик, като сделката, която от икономическа гледна точка се състои от една единствена доставка /в случая изработването на определени части за автомобили, които се използват в производството и продажбата на автомобили/, не трябва да бъде изкуствено разделяна на части, за да не се наруши функционирането на системата на ДДС.

Ревизионният акт е връчен електронно на 21.05.2024 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-00-1362 от 07.06.2024 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 13.08.2024 г. В този срок е постановено Решение № 1034 от 29.07.2024 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор. Решението на директора на ДОДОП С. е подписано от заместник директора на дирекция „ОДОП“ С. Д. К. при условията на заместване въз основа на Заповед № ЗЦУ-ОПР-16 от 09.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, издадена във връзка с отсъствие на директора на Дирекция „ОДОП“ С. Е. П. в периода от 26.07.2024 г. до 29.07.2024 г. Решаващият орган е възприел тезата на ревизорите, че оборудването – инструмент, който служи за прототипно предсерийно производство на части, е пряко свързано с производството на крайния продукт - превключвател на кормилна уредба, не може да съществува отделно от него, като заплатената цена за оборудването не може да съществува отделно от доставките на компоненти за производството на автомобили. Прието е в решението, че процесното фактуриране на оборудване, находящо се в България и използвано на територия на страната, не може да се третира като договор за доставка, а по същество представлява договор за финансиране за закупуването му. В случая липсвал контрибутивен характер на сделката, доколкото срещу предоставянето на оборудването от А. АГ и използването му от „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД не се дължи насрещна престация, поради което липсвало и последващо начисляване на ДДС от А. АГ, респ. декларирани облагаеми доставки от А. БГ под българския му идентификационен номер с ДДС, с което се нарушавала многофазността на данъка. Решаващият орган е достигнал до заключение, че доставката на инструмент от „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД следва да бъдат

третирана като ВОД и облагаема с нулева ставка, съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, поради което неправилно с издадената от доставчика фактура е начислен ДДС в размер на 264 037,05 лв. Като краен извод са потвърдени мотивите на РА, че в полза на жалбоподателя не възниква право на приспадане на данъчен кредит.

Решението е връчено на 02.08.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена от легитимирано лице, по пощата, в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС, който урежда ограничение на правото на данъчен кредит в случаите, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, както и на чл.128 от ЗДДС, според който когато основната доставка се съпътства от друга доставка и плащането е определено общо, приема се, че е налице една основна доставка.

Предмет на процесната доставка е помощен инструмент за iSMLS AU336 GV2.2 - превключвател на кормилна уредба, който се използва за производството на част № 83Н 953 521 N. Местонахождението на инструментите към датата на прехвърляне на собствеността от „Костал България Аутомотив“ ЕООД на А. АГ е в България и се използва от „Костал България Аутомотив“ ЕООД за производство на пластмасови компоненти от кормилната уредба на автомобили в производствена линия на А. АГ. Според Условието за специално оборудване на А. АГ дружеството запазва изключителна собственост върху оборудването, което се заема от него на доставчика, в полза на когото се учредява владение. Съгласно т.6 от Общите условия производственото оборудване следва да се използва за изпълнението на заявките на А. АГ, на дъщерните дружества на А. АГ или на дружества от концерн Ф., както за серийни, така и за резервни части.

Според предоставени в хода на ревизията обяснения от доставчика „Костал България Аутомотив“ ЕООД процесната фактура е издадена на база поръчка от клиента А. АГ за изработка на „софт“ инструмент, който ще послужи за прототипно предсерийно производство на части. Съдът констатира, че предметът на спорната фактура №[ЕГН] от 14.07.2023 г. е идентичен с предмета на поръчка/заявка за разработка № АК22051022/00 от 13.05.2022 г. - превключвател на кормилна уредба, заявка за разработка: 00653, местоназначение на разхода 6774. Според графа „договорки“ на поръчка/заявка за разработка № АК22051022/00 от 13.05.2022 г. А. АГ е възложило изпълнението на помощен инструмент за iSMLS AU336 GV2.2, който се използва за производството на част № 83Н 953 521 N. В раздел „Фактуриране“ на поръчката е посочено, че „за услугата е договорена твърда цена, вкл. всички допълнителни разходи, а плащането е 30 дни след получаване на доставката“. Посочена е цена в размер на 675 000 евро, като *изпълнението* следва да бъде съгласно техническо описание на оферта № 3.0RV01 от 04.08.2021 г. (непредставена по делото).

В писмена молба от 13.11.2024 г. жалбоподателят поддържа, че доставчикът „Костал България Аутомотив“ ЕООД се е задължил да произведе т. нар. специално оборудване, необходимо за изработване на компонентите и да прехвърли собствеността му на А. БГ.

За тази цел А. БГ е възложило изработването и доставката на това специално оборудване *отделно от споразумението за серийна доставка на компоненти, т.е. на резервни части*. Приложено е преддоговорно споразумение от 19.07.2022 г., с което А. БГ е възложило на „Костал България Аутомотив“ ЕООД, в качеството му на доставчик, серийна изработка, серийно производство и серийна доставка на компоненти – предмет на доставката. Според документа, доставчикът се е задължил да предостави машините и съоръженията, нужни за изработка на предмета на договора, *както и да произведе т.нар. специално оборудване, необходимо за производството на договорните компоненти, както и да прехвърли собствеността му на А. БГ*. Съответно, А. БГ е възложило предложеното от доставчика специално оборудване отделно към преддоговорното споразумение. Доставчикът е следвало да гарантира, че предложеното от него и изпратено от А. специално оборудване, е достатъчно да гарантира договорения капацитет. *Разходите за инструменти за специално оборудване се възлагат чрез отделна поръчка в съответствие с условията за специално оборудване на А. (л.223)*. Представен е и приемо-предавателен протокол от 31.05.2023 г. за предаване на част № 83Н 953 521 N – преключвател на кормилна уредба (инструмент за формоване чрез впръскване) във връзка с поръчка № АК 22051022/00.

Както е разяснено в т.69 от Решение от 25 октомври 2025 г. по дело C-234/24 на СЕС запитващата юрисдикция трябва да отчете действителното икономическо и търговско положение като релевантен критерий за квалифицирането на доставката като съпътстваща или напротив — като независима (вж. в този смисъл решение от 26 май 2016 г., N. Exhibition Centre, C-130/15, EU:C:2016:357, т. 22). Отчитането на действителното икономическо положение по разглежданите сделки, което по принцип е отразено в договорните отношения между страните, се смята за основен критерий при прилагането на общата система на ДДС. Припомнено е в т.49 от цитираното решение на СЕС, че по принцип всяка сделка трябва да се счита за отделна и самостоятелна, като този принцип се прилага, дори когато между няколко доставки съществува известна връзка, с оглед на икономическата свързаност между всички разглеждани сделки и на тяхната обща цел. В случай като разглеждания по главното производство, дори ако единствената цел на доставките на компоненти, от една страна, и на доставката на процесното оборудване, от друга, е да се изпълнят поръчките за производството на части за Brose Prievidza, тази цел или тази евентуална икономическа свързаност между споменатите доставки *не означава автоматично*, че въпросните доставки следва да се разглеждат като една-единствена сделка по смисъла на Директива 2006/112. Съгласно постоянната съдебна практика на СЕС следва да се приеме, че е налице единна доставка, когато два или повече елемента или действия, доставени от данъчнозадълженото лице на клиента, са толкова тясно свързани, че обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено (т.53). Обстоятелството, че няколко доставки на идентични стоки, в настоящия случай компонентите, са извършени между едни и същи дружества, обаче не е достатъчно, за да се приеме, че тези доставки трябва сами по себе си и независимо от доставката на процесното оборудване да се разглеждат като единна сделка. Всъщност идентичността на предмета на тези доставки не означава автоматично, че те обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне би било изкуствено (т.57). В допълнение, обстоятелството, че между сделките съществува известна връзка, защото процесното оборудване е необходимо за производството на

компонентите, не означава, че те трябва да се считат за една-единствена сделка, а следователно и за неделими доставки (т.59).

Съдът намира, че процесната доставка по фактура №[ЕГН] от 14.07.2023 г., издадена от „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, съответства изцяло на посоченото в т.63 от Решението по дело С-234/24: Доставки като всяка от разглежданите в главното производство са следствие не от умишлено разделяне на доставката, извършена от даден доставчик, а от различни договори, сключени с двама независими доставчици, така че, взети поотделно, тези доставки имат своя собствена икономическа логика. По-нататък, според запитващата юрисдикция в настоящия случай нито се твърди, нито се доказва, че дружеството получател на различните доставки, т.е. Brose Priedviza, се опитва да получи неоправдано данъчно предимство, резултат от различно данъчно третиране на съответните доставки, докато в точки 58—62 от решение от 21 февруари 2008 г., Part S. (С-425/06, ЕУ:С:2008:108), Съдът по същество припомня, че този елемент е от съществено значение за квалифицирането на доставките като сделки, които са били изкуствено разделени.

Както допълнително уточнява жалбоподателят и следва от представеното от него преддоговорно споразумение от 19.07.2022 г. процесната фактура обективира самостоятелен договор (за изработка на специално оборудване), който е различен от изработката на автомобилни части с това специално оборудване. Процесната фактура не обективира предоставено от А. АГ производствено оборудване на доставчика „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, е напротив – произведено и доставено от доставчика на А. АГ производствено оборудване, с разликата, че то не се предоставя физически на собственика (което е допустимо съобразно чл.14, пар.1 от Директива 2006/112), а остава при доставчика. Както се посочва в преддоговорното споразумение от 19.07.2022 г. А. БГ е възложило изработването и доставката на това специално оборудване *отделно от споразумението за серийна доставка на компоненти, т.е. на резервни части*, като доставчикът се е задължил да прехвърли собствеността на специалното оборудване на А. АГ, което е в съответствие с Общите условия за специално оборудване на А. АГ.

Процесната доставка има собствена икономическа логика, както е посочено в т.66 от решение на СЕС по дело С-234/24: „Покупката на оборудване, което е необходимо за производството на стоки и е предоставено на разположение на доставчика на тези стоки, дава на придобиващото го лице сигурност, благодарение на която това лице подsigурява позицията си спрямо доставчика, по-специално при неплатежоспособност на доставчика, или пък позволява на придобиващото лице да прехвърли или да премести това оборудване, ако производственият процес го налага, такова обстоятелство е силна индигия, че доставката на посоченото оборудване е цел сама по себе си за последното лице и че следователно тя не би трябвало да се счита за съпътстваща доставката на части, произведени с това оборудване, която има друга цел“. Доставката на такова оборудване има своя собствена цел спрямо различните доставки на компонентите, така че не може да се смята за съпътстваща тези доставки (т.67 от цитираното решение на СЕС).

Налице е съответствие на установената по настоящето дело фактическа обстановка с канстатациите по т.70 от решението по дело С-234/24 – касае се за търговски модел, при който дейността по производство на части е възложена от А. АГ в пълен или частичен обем на трето независимо лице, така че фактурираните доставки съответстват на

действителното икономическо и търговско положение, изразяващо се в поръчката за изработване и в продажбата на процесното оборудване. Установените между страните по доставката търговски отношения не представляват изкуствена конструкция с цел да се извърши данъчна злоупотреба или да се получи неоправдано данъчно предимство. При този икономически модел, всяка доставка, без оглед на това дали се отнася до това оборудване или до компонентите, съответства на етап в процеса на производство на произвежданите части, който включва тези компоненти, което би могло да даде основание тези различни доставки да бъдат квалифицирани като независими доставки, които трябва да бъдат обложени независимо една от друга.

На последно място, както се вижда от акта за преюдициално запитване, за вътреобщностните доставки на компонентите и за доставката на процесното оборудване са издадени отделни фактури. По аргумент на по-силното основание, когато за доставките е платено поотделно, макар сам по себе си да не е определящ, този фактор е довод съответните доставки да бъдат квалифицирани като независими доставки (т.71). Тази предпоставка е изпълнена и по отношение на процесната фактура.

Съвкупната преценка на всички горепосочени обстоятелства, които характеризират доставката по процесната фактура, навежда съда на категоричен и несъмнен извод, че тази доставка е самостоятелна, независима, възмездна и пряко се използва в икономическата дейност на получателя А. АГ. Касае се за изработка на инструмент – производствено оборудване, собствеността върху който се прехвърля от доставчика на А. АГ. Предоставянето на това оборудване от А. АГ на доставчика по безвъзмезден договор за заем не е определящо за квалификацията на доставката. Единствено поради факта, че изработеният от доставчика инструмент остава в негово владение и се използва изключително за производството на резервни части за автомобили от групата на А. не може да определи процесната доставка нито като безвъзмездна по смисъла на чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС, нито като съпътстваща съгласно чл.128 от ЗДДС. Като са достигнали до противен правен извод, приходните органи са постановили оспореният ревизионен акт при неправилно приложение на закона.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК е дължима неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски за държавна такса в размер на 25.56 евро. Същият не претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Първо отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. А., Г. /А. АГ/ с VIN DE811115368 и служебен номер от НАП: [ЕГН], със седалище и адрес: И., А.-У.-Щр. 1, 85057 И., Г., Ревизионен акт № №P-22221023006514-091-001 от 15.05.2024 г., издаден от П. Г. Г. - орган, възложил ревизията и Т. Б. Н. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1034 от 29.07.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно отказано на основание чл. 70, ал. 1, т.2 ЗДДС право на възстановяване на данъчен кредит в размер на 264 037,05 лв. по фактура за покупка № [ЕГН] от 14.07.2023 г., издадена от „Костал България Аутомотив“ ЕООД.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, чрез Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], да заплати на А. А., Г. /А. АГ/ с VIN DE811115368 и служебен номер от НАП: [ЕГН], със седалище и адрес: И., А.-У.-Щр. 1, 85057 И., Г., с фирмен номер HRB 1, чрез адв. А. А. П. от Адвокатска колегия [населено място], с личен номер [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], С. офиси, етаж 6, „Рьодл и Партнер“ ЕООД, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК сторените в производството разноски за държавна такса в размер на 25.56 евро.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: